

Stichting Behoud Sarphatipark boos

Van onze buurtredactie

De Stichting Behoud Sarphatipark (SBS) die inmiddels achthonderd leden telt, maakt zich boos over wat zij noemt het volstrekt negeren van bewoners en belanghebbenden door het stadsdeelbestuur van De Pijp. Volgens Henk Kleij (SBS) maakte de hoorzitting van vorige week maandag over het stedelijk dak nog eens duidelijk dat de politiek zijn zin doordrijft zonder rekening te houden met de belangen danwel de mening van de bewoners.

Van links naar rechts: Henk Kleij, Willie van der Ben en Theo Keijser.

Foto: Evert Elzinga

Zijn collega Willie van der Ben: „Je merkt aan alles dat de deelraad verplicht is een dergelijke hoorzitting te organiseren, maar dat ze de bezwaren absoluut niet serieus

nemen. Een hoorzitting bestaat naar mijn mening uit hoor en wederhoor, maar de

aanwezige ambtenaren weigerden ook maar iets te zeggen en de verantwoordelijke

politici schitterden door afwezigheid. Onze grieven werden weliswaar aangehoord, maar verder wordt er absoluut niets mee gedaan.”

Eigenlijk vindt Willie die bijeenkomsten zonde van haar tijd, maar... „Wat moeten we anders? Als we weg blijven, drukt de deelraad het stedelijk dak helemaal door, omdat er dan zogenaamd geen protest tegen is.”

Henk Kleij valt haar bij: „Het hele beleid van de deelraad is er op gericht om mensen te ontmoedigen. Als ik informatie vraag aan ambtenaren, zeggen ze dat ze een spreekverbod is opgelegd en op bezwaarschriften wordt gewoon niet gereageerd.”

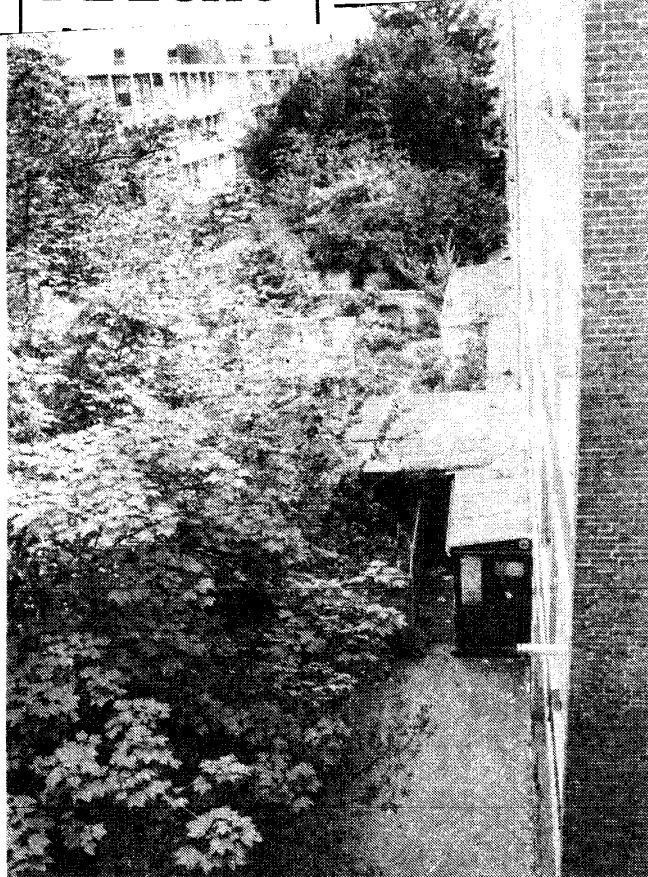
Zie verder buurtpagina

'Deelraad is net zo bot als het beton dat ze storten'

DE ECHO

11 augustus 1993

Vervolg van pagina 1

Als het aan de deelraad ligt, zal binnen afzienbare tijd ook deze binnentuin achter de van Woustraat verdwijnen.

Foto: Evert Elzinga

Volgens de beide actievoerders is het hele stedelijk dak een grote farce. „In '87 werd het idee voor invoering van het stedelijk dak gelanceerd, dus nog voordat deelraad De Pijp bestond. Het zou alleen gelden voor zeven blokken aan de Albert Cuyp en de bewoners op de eerste etage zouden er een idyllisch ogen-daktuin voor terugkrijgen. Nu zien we dat de deelraad op verschillende andere locaties eveneens begonnen is met het kappen van bomen ten behoeve van het stedelijk dak. En van idyllische daktuinen is al helemaal geen sprake”, zegt hij bitter.

Naast het verdwijnen van het laatste restje groen in De Pijp, vreest Stichting Behoud Sarphatipark ook voor een hogere bebouwing in de karakteristieke wijk. „Volgens het bestemmingsplan mag er 17 meter vanaf de begane grond gebouwd worden in een hoek van 45 graden. Er wordt echter gerekend vanaf het stedelijk dak, zodat de woningen in de toekomst een etage hoger kunnen worden”, aldus Theo Keijser die samen met Henk en Willie de strijd heeft aangeboden. Hij vervolgt: „Die binnentuinen zijn destijds aangelegd om de bewoners toch iets aan groen te bieden, om ze te rust te laten

komen. Al die jaren heeft dat perfect gefunctioneerd, bewoners genieten van die tuinen, ze zijn er zelfs trots op.”

Waar ze zich alle drie enorm over opwinden is de manier waarop de discussie gevoerd wordt. Henk: „De deelraad stelt altijd: die binnentuinen zijn toch een puinhoop, dus kunnen ze net zo goed verwijderd worden. Het stedelijk dak zou een verbetering zijn. Ik denk dat ze met dit standpunt de zaken om-draaien. Er zijn zat mooie binnentuinen en die bewoners die er een rommeltje van maken zouden door de deelraad of de huiseigenaar op de vingers getikt moeten worden.”

Alarmlijn

De stichting beraadt zich momenteel over acties. Henk: „Als de deelraad niet wil luisteren naar onze bezwaren, moeten we die op een andere manier kenbaar maken. Ik denk aan het instellen van een 'kap-alarmlijn' of iets dergelijks. Dat er iets moet gebeuren staat vast, want de deelraad is net zo bot als het beton dat ze storten in de binnentuinen.”

Wie informatie wenst over het stedelijk dak of over de Stichting Behoud Sarphatipark kan één van de volgende nummers bellen: 676.17.00, 618.33.55 of 662.21.79. Degenen die de stichting financieel willen ondersteunen, kunnen een bijdrage storten op girorekening: 17.47.661.

Bewoners De Pijp botsen met bestuur over dichtbouwen van binnentuinen

door Patrick Loonen

Tijdens iedere vergadering die deelraad De Pijp de afgelopen jaren heeft georganiseerd, zat de publieke tribune stampvol. Zo op het eerste gezicht lijkt het principe 'de politiek dicht bij de burger' - wat de opzet was achter de bestuurlijke opdeling van Amsterdam in stadsdelen - in deze oude wijk prima te werken. Maar schijn bedriegt, zo vinden de meeste bewoners en wijkcentra in De Pijp.

Het is namelijk niet hun „betrokkenheid“ die de Pijp-bewoners keer op keer tonen wanneer zij besluiten naar het deelraadskantoor te gaan: De deelraad „irriteert“, zo vinden bewonersverenigingen en wijkcentra, „neemt de bewoners niet serieus“ en „licht de hand met inspraak en meningen die in de wijk leven: Die deelraad? Da's niets dan ellende!“

Zelfs binnen de gelederen van het stadsdeelbestuur zelf overheerst het gevoel „dat het maar niet wil lukken“ om de acute problemen in De Pijp op te lossen. Enkele passages uit een rapport van extern-adviseurs die de voortdurende bestuurscrisis hebben bestudeerd: „Binnen het stadsdeel De Pijp leeft een algemeen gevoel dat de organisatie niet goed functioneert“ en „De stadsdeelorganisatie bestaat uit een veelheid van kampen die elkaar de schuld geven van alles dat niet goed gaat“ want „de ideale relatie tussen politiek en apparaat moet nog worden uitgevonden...“

Confrontatie

Als de bestuurders van De Pijp, onder leiding van wijkburgemeester Amy Koopmanschap (Groen Links) hun werkzaamheden na de vakantie weer opnemen, kunnen zij meteen de borst natmaken. Opnieuw dreigt de vlam in de pan te slaan. Nadat eerder al de renovatie van het Sarphatipark in de wijk tot keiharde aanvaringen leidde tussen ambtenaren, politici en Pijp-bewoners, is het nu het project

'Stedelijk Dak' dat aanleiding geeft voor een hernieuwde confrontatie.

Het plan waarbij in onder andere de Van Woustraat, Ceintuurbaan, Govert Flinckstraat en Albert Cuijpsstraat (de winkelconcentraties) de binnentuinen plaats moeten maken voor uitbreiding van de winkels, zet kwaad bloed. Het ondernemersklimaat, zo luidt de uitleg van 'Stedelijk Dak', moet in De Pijp verbeteren. De winkelruimten moet worden uitgebreid en dat kan door de binnentuinen tussen de woonblokken tot aan de eerste etage vol te bouwen.

De heer De Groot (72) uit de Van Woustraat houdt sinds enkele maanden zijn hart vast. Ook de binnentuin van zijn woonblok staat op de nominatie te verdwijnen. „Afschuwelijk“, zo oordeelt hij over de plannen van de deelraad. „Bomen zullen worden gekapt. Omdat de winkels onder ons waarschijnlijk gaan uitbreiden, zitten wij straks op het balkon op een kaal plat dak uit te kijken. En voor dat je het weet is het zover, want ook op de Ceintuurbaan zijn ze al bezig geweest.“

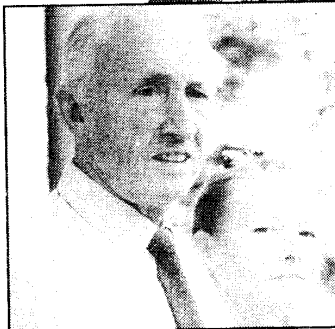
Ambtenarij

Ondanks dat hij, samen met de stichting Behoud Sarphatipark, zijn ongerustheid kenbaar maakte, werd daar niet op gereageerd. „De inspreker die het voor ons opnam tijdens een raadsvergadering, werd zijn spreektijd afgenomen. Alle raadsleden liepen weg. Nu mag hij zich zelfs drie maanden niet meer op raadsverga-

AMSTERDAM, woensdag

De heer J. de Groot en mevrouw W. van der Ben protesteren tegen de komst van het „stedelijk dak“ tussen hun woonblok. De uitbreiding van de winkels aan de Van Woustraat gaat ten kost van het groen en hun uitzicht.

Foto's:
Hans
Peters

Alert

„De voortdurende eigengereide houding van de politici heeft de bewoners gemobiliseerd,“ verklaart voorzitter Van der Linden Voorn van de stichting Behoud Sarphatipark het toenemend protest uit de wijk. „We hebben geleerd alert te zijn. Daarom moeten wij keer op keer aan het stadsdeel vragen waar men nou eigenlijk mee bezig is. De afstand tussen de politiek en de burger wordt steeds groter, terwijl juist het omgekeerde de bedoeling was. En dat zal zo blijven zo lang wij niet serieus worden genomen.“

De stichting van Van der Linden Voorn vocht met succes tegen het kappen van een groot aantal bomen in het markante stadspark. Het deelraadsbestuur wisselde na een crisis over de sanering van het Sarphatipark van samenstelling - D66 stapte uit het Dagelijks Bestuur - en lijkt nu wel gevoelig voor de argumenten uit de wijk. „Nu deze slag gewonnen is, gaan we ons inzetten om de

rest van de
redde
beleide
precie
voor
Dak b
Pijp l
Van
steek
de na
ment
de P
der s
van
phat
derd
parti
dien
vierk
Dan
dat
wor

„I
de s
DDI
den
besl
de l
zich
als
gen
toe
voc
het

Pijp botsen met bestuur wonen van binnentuinen

Loenen

AMSTERDAM, woensdag
de afgelopen jaren heeft georganiseerd, zat de
ht lijkt het principe 'de politiek dicht bij de
deling van Amsterdam in stadsdelen - in deze
zo vinden de meeste bewoners en wijkcentra in

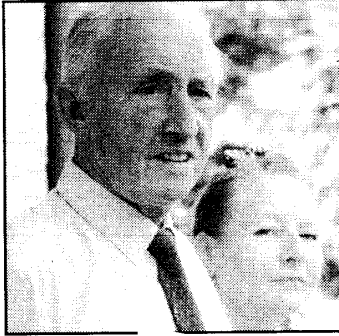
lat aanleiding
hernieuwde

urbij in onder
n Woustraat,
Jovert Flinck-
rt Cuijpsstraat
centraties) de
plaats moeten
reiding van de
aad bloed. Het
maat, zo luidt
Stedelijk Dak,
ip verbeteren.
ten moet wor-
, en dat kan
tuinen tussen
en tot aan de
te bouwen.
root (72) uit de
t houdt sinds
en zijn hart
innentuin van
staat op de no-
dwijnen. „Af-
o oordeelt hij
n van de deel-
zullen worden
de winkels on-
chijnlijk gaan
ten wij straks
een kaal plat
n. En voor dat
et zover, want
tuurbaan zijn
eest.”

ij
hij, samen met
houd Sarphati-
erustheid ken-
erd daar niet op
e inspreker die
opnam tijdens
adering, werd
afgenomen. Al-
iepen weg. Nu
lfs drie maan-
op raadsverga-

**De heer J. de Groot en me-
vrouw W. van der Ben protes-
teren tegen de
komst van het
„stedelijk dak”
tussen hun
woonblok. De
uitbreiding van
de winkels aan de
Van Woustraat
gaat ten kost van
het groen en hun
uitzicht.**

Foto's:
Hans
Peters

deringen vertonen. Het is toch
absurd wat hier gebeurd. Zelfs
raadsleden lachen elkaar uit
als ze zich inzetten voor de be-
woners. De ambtenarij die de
plannen heeft bedacht lijkt
het hier in de Pijp uit te ma-
ken.”

„Ik heb klachten met mijn
gezondheid”, vertelt De Groot
verder. „Als ik naar zo'n ver-
gadering ga, dan ben ik hele-
maal van slag. Doodziek kom
ik er vandaan. Er wordt niet
naar ons geluisterd. Mensen
die voor de burgers op willen
komen, worden tot het uiter-
ste toe getergd.

Buurvrouw W. van der Ben,
die samen met De Groot het
protest van het woonblok aan
de Van Woustraat tegen het
'Stedelijk Dak-plan' leidt, zegt
dat bezwaren wel worden aan-
gehoord, maar door „de heren
en dames politici” gewoon ter-
zijde worden geschoven. „Ze
worden smalend afgedaan,”
zegt ze. Overigens is de bewo-
ners door de deelraad nog wel
een insprekavond toegezegd.

Alert

„De voortdurende eingege-
reide houding van de politici
heeft de bewoners gemobili-
seerd,” verklaart voorzitter
Van der Linden Voorn van de
stichting Behoud Sarphati-
park het toenemend protest
uit de wijk. „We hebben ge-
leerd alert te zijn. Daarom
moeten wij keer op keer aan
het stadsdeel vragen waar men
nou eigenlijk mee bezig is. De
afstand tussen de politiek en
de burger wordt steeds groter,
terwijl juist het omgekeerde
de bedoeling was. En dat zal zo
blijven zo lang wij niet serieus
worden genomen.”

De stichting van Van der
Linden Voorn vocht met suc-
ces tegen het kappen van een
groot aantal bomen in het mar-
kante stadspark. Het deelraad-
bestuur wisselde na een crisis
over de sanering van het Sar-
phatipark van samenstelling -
D66 stapte uit het Dagelijks Be-
stuur - en lijkt nu wel gevoelig
voor de argumenten uit de
wijk. „Nu deze slag gewonnen
is, gaan we ons inzetten om de

rest van het groen in de wijk te
redden. Hoognodig, want het
beleid van de deelraad lijkt
precies het tegenovergestelde
voor te staan. Dat Stedelijk
Dak bijvoorbeeld, dat moet De
Pijp uit!”

Van der Linden Voorn
steekt zijn verolgenheid over
de naar zijn mening „slechte
mentaliteit” die heerst onder
de Pijp-bestuurders niet on-
der stoelen of banken: „Wij
van de stichting Behoud Sar-
phatipark hebben achthon-
derd donateurs, terwijl al die
partijen die in De Pijp de
dienst uitmaken hier hooguit
vierhonderd leden hebben.
Dan is het toch onbegrijpelijk
dat niet naar ons geluisterd
wordt...”

„Het lijkt nog het meeste op
de situatie in de voormalige
DDR,” typeert Van der Lin-
den Voorn. „Daar werden ook
besluiten genomen zonder dat
de bewoners de kans kregen
zich erover uit te spreken. En
als we dan al iets mogen zeg-
gen, dan doet dat er niet meer
toe. Ik heb er maar één woord
voor: Egotrippers, dat zijn
het!”

De Courant
Nieuws van de Pijp

202

'Deelraad drukt stedelijk dak door'

Oppositie tegen de sloop van binnentuinen groeit gestaag

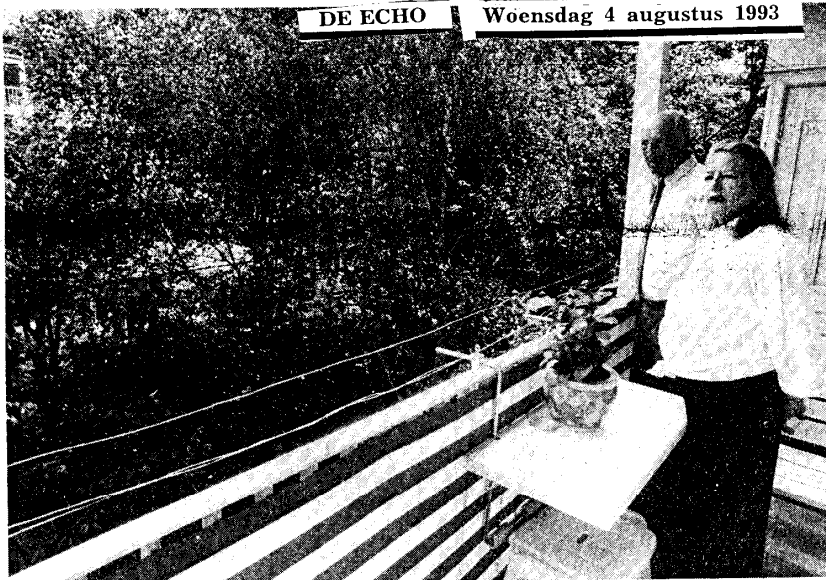
Van onze buurtredactie

Het relaas van de heer Brouwer in Stadsblad De Echo van vorige week over het verdwijnen van 'zijn' binnentuin ten behoeve van een zogenaamd stedelijk dak, heeft tal van reacties teweeggebracht. Zo nam een verontwaardigde heer J.R. de Groot (72) contact op met de redactie omdat hij vreest dat de deelraad, ondanks vijftig bezwaarschriften, ook in de Van Woustraat het stedelijk dak zal doordrukken.

De Groot: „Ik vind de hele werkwijze van stadsdeelraad De Pijp niet correct. Op 22 mei jongstleden werden we middels een schrijven van de deelraad op de hoogte gesteld van het feit dat ons gedeelte van de Van Woustraat valt onder het winkelconcentratiegebied. Om de concurrentiepositie van de bedrijven in een dergelijk gebied te verbeteren, is besloten dat de tuinen moeten verdwijnen om zodoende door achteruitbouw de diverse winkelruimten te vergroten. Die zaterdag daarop moesten de bezwaarschriften bij de deelraad binnen zijn om nog voor behandeling in aanmerking te komen. Er restte mij dus weinig tijd de bewoners te benaderen.”

Tevredenheid

Samen met een aantal andere betrokkenen, onder wie mensen van Stichting Behoud Sarpahatipark, ging De Groot alle bewoners van het blok af en constateerde tot zijn tevredenheid dat een overgrote meerderheid genegen was de bezwaarschriften te ondertekenen. Groot was dan ook zijn verantwoordiging toen hij later bericht kreeg van de deelraad dat de bezwaarschriften niet in behandeling werden genomen en dat de bewoners maar opnieuw een bezwaarschrift moesten indienen. De Groot: „Ik heb direct contact opgenomen met de deelraad en daar vertelde men mij dat ze een telefoontje hadden gehad van iemand die zei dat met de bezwaarschriften was geknoeid. Zo zouden veel mensen niet precies geweten hebben waarvoor ze getekend hadden en zouden ook baby's -kun je het je voorstellen- de bezwaarschriften ondertekend hebben. Ik vind dit een hele gemakkelijke en onge-

De heer J.R. de Groot en mevrouw W. van der Ben voeren actie tegen de komst van het stedelijk dak. Een uitbreiding van de winkels die ten koste gaat van de binnentuinen.

Foto: Mario Nap

fundeerde manier van de deelraad om bezwaarschriften ter zijde te leggen. Vroeger hoorde je vaak: 'ik heb het van God gehoord' en nu wordt gesproken van een melding van een anonieme, dus niet te achterhalen, beler. Het meest frappante is dat tijdens de hoorzitting over dit onderwerp niemand naar voren kwam om zijn of haar protest over die zogenaamd niet-correcte bezwaarschriften kenbaar te maken.”

Allochtonen

De Groots grootste bezwaar tegen het opnieuw invullen van de bezwaarschriften is het feit dat hij niet alleen weer alle bewoners af moet, maar dat hij dan tevens moet uitleggen waarom mensen weer moeten tekenen. „Veel van de bewoners zijn van buitenlandse afkomst, ik schat zo'n vijftig procent, en sommigen beheersen onze taal slecht. Ik had de eerste keer al de grootste moeite om die mensen uit te leggen waar het precies om ging en dan zou ik nu ook nog moeten vertellen waarom ze opnieuw moeten tekenen. Dat is onbegonnen werk en precies wat de deelraad wil. Dat laatste blijkt ook uit het feit dat voorlichtingsbrochures steenvast in alle talen worden verspreid, maar informatie over dit soort belangrijke zaken

altijd alleen in het Nederlands wordt uitgebracht.”

Aversie

De Groots aversie tegen het stedelijk dak blijft niet beperkt tot het verdwijnen van de mooie binnentuin. „Als de deelraad zijn zin krijgt, moeten hier meer dan vijftien enorme bomen sneuvelen. Dat schaadt ons uitzicht, maar betekent tevens het einde van die paar 'groene longen' die deze buurt nog heeft. De Van Woustraat is al jarenlang berucht vanwege de enorme smog die hier met name met mooi weer hangt. In het verleden is zelfs meerdere male de alarmfase afgekondigd. In zo'n buurt ga je die paar bomen die er nog staan toch niet neerhalen voor een paar golfplaten daken? Dat mag gewoon niet!”

De Groot vindt dat de stadsdeelraad bij zijn beslissing inzake invoering van het stedelijk dak volkomen aan de belangen van de bewoners voorbij gaat. „Mijn vrouw en ik wonen hier al 39 jaar, maar naar onze wensen wordt niet geluisterd. Het enige dat voor de deelraad telt is het financieel gewin, ons woongenot laat ze klaarblijkelijk volkomen koud. Terwijl ik van mening ben dat deze buurt het juist van zijn bewoners moet hebben.”

Dubieus

In zijn strijd heeft De Groot aan de Stichting Behoud Sarpahatipark een groot medestander gevonden. „Het is schandalig zoals in Amsterdam, maar in De Pijp in het bijzonder, met bomen wordt omgesprongen”, aldus Willie van der Ben, van de Stichting Behoud Sarpahatipark. Volgens Van der Ben hanteert de deelraad een dubieuze tactiek door bouwvergunningen te verlenen, zonder dat kapvergunningen ook maar ter sprake komen. „Van der Ben: „Voor sommige locaties wordt een bouwvergunning afgegeven wat meteen impliceert dat de bomen gekapt mogen worden ten behoeve van de bouw. Dat is geen correcte gang van zaken.”

Zomerreces

Uiteraard werd ook de stadsdeelraad in de gelegenheid gesteld om zijn visie te geven op de bezwaren van De Groot en de Stichting Behoud Sarpahatipark. Dat bleek echter een probleem. De handelend ambtenaar van de afdeling Wonen en Werken, Mevrouw T. Dreiling, mag in verband met interne afspraken geen uitspraken doen over politiek gevoelige onderwerpen.

De verantwoordelijke politici waren door het zomerreces allen voor commentaar onbereikbaar.

Wethouder Rosier reageert verbolgen op kritiek

'Onrust over stedelijk dak is storm in een glas water'

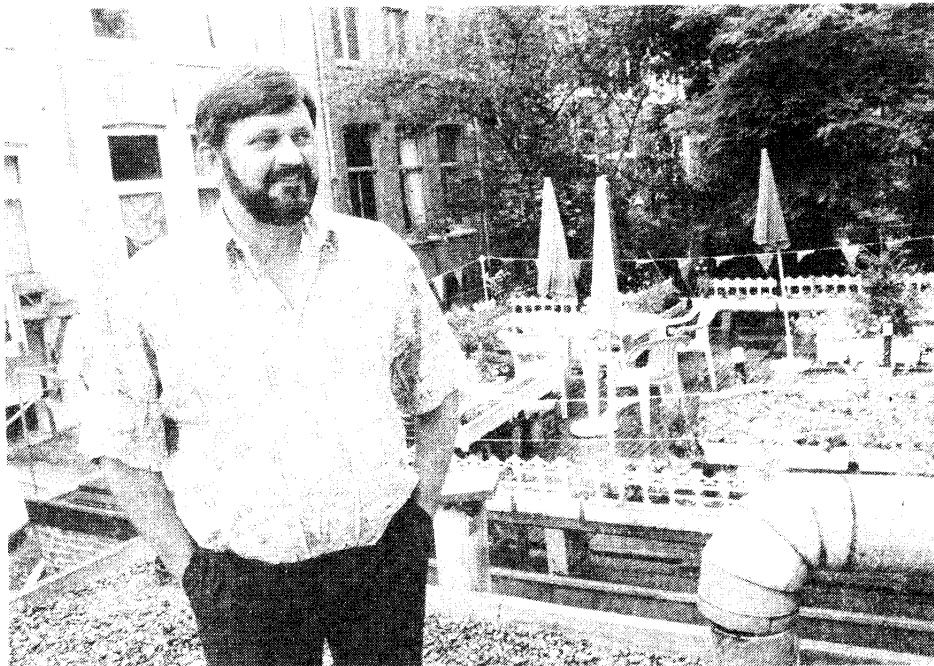
Van onze buurtredactie

Wethouder Ben Rosier begriipt niets van de storm van kritiek op zijn stedelijk dakplannen die onlangs is losgebarsten. „De mensen hoeven helemaal niet bang te zijn dat het groen uit hun binnentuinen zal verdwijnen,” zegt hij. „Want groen is voor mij ook heilig.”

De plannen van het stedelijk dak houden in dat bepaalde delen van het 'winkelconcentratiegebied' in de Pijp bestemd worden tot winkeluitbouw. Dit gebied ligt grofweg rond de Ceintuurbaan en de Albert Cuypstraat. De uitbouwen, die meestal worden gebruikt als opslagplaats, stonden er in veel gevallen al. Volgens de stedelijk dakplannen worden de uitbouwen overkapt door één dak. Buurtbewoners vrezzen nu dat de plannen leiden tot het sneuvelen van het groen in de binnentuinen.

„De mensen begrijpen de plannen gewoon niet”, reageert Rosier. „Want het gaat voornamelijk om een overkapping voor al bestaande uitbouwen. Als een winkelier een bouw aanvraag indient voor een uitbouw in de binnentuinen, kunnen de bewoners daar gewoon bezwaar tegen maken. En zolang het aan mij ligt, kiezen we dan voor behoud van het groen. Er is al zo weinig groen in de Pijp, dus wil ik zo min mogelijk groen weghalen.”

„Maar er wordt nu eenmaal veel geklaagd in de Pijp,” vervolgt de CDA-wethouder. „Het is in de Pijp heel gebruikelijk om actie te voeren tegen plannen die men niet begrijpt. Het hart ligt bij de mensen op de tong en bovendien wonen we met heel veel mensen op een kleine ruimte. Daardoor kunnen we het niet iedereen naar de zin maken. Als het goed gaat hoor je niemand, maar als het slecht staat staan ze met z'n allen op de stoep.”

Wethouder Ben Rosier: „Groen is voor mij ook heilig.”

Foto: Evert Elzinga

Leugenaars

„Ik kan er alleen niet tegen als mensen bij voorbaat zeggen dat politici onbetrouwbare leugenaars zijn. Want als ik ergens een hekel aan heb is het wel aan dat soort mensen. Ik wil altijd eerlijk zijn, want eerlijk duurt het langst.”

Maar als de kritiek berust op een misverstand, zou het dagelijks bestuur van de Pijp zijn plannen dan niet duidelijker moeten uitleggen aan de bewoners? „Inderdaad is de voorlichting niet altijd goed gegaan,” stelt Rosier vast. „We zijn dan ook hard bezig de voorlichting te verbeteren. Klachten moeten sneller worden verholpen en de telefoon moet beter worden beantwoord.”

Het bovenstaande verhaal

wordt een dag later genuanceerd door ambtenaar Tatjana Dreijling. Allereerst stelt zij dat de plannen wel degelijk kunnen leiden tot het verdwijnen van groen uit de binnentuinen. „Al gebeurt dat niet op grote schaal, want we hebben nog nauwelijks aanvragen voor een stedelijk dak binnen gekregen.”

Maar die aanvragen kunnen natuurlijk nog komen, aangezien het om een lange termijn-project gaat. „Als bewoners bezwaar maken tegen een bouwplan in de binnentuin moeten zij van goede huize komen om daarin te slagen”, zegt Dreijling. „De binnentuinen in delen van het winkelconcentratiegebied zijn nu immers bestemd voor een stedelijk dak. Dat is een politieke keuze. We moeten dus zwaarwegende argumenten hebben om een winkelier zo'n uitbouw te weigeren.”

Dreijling stelt dat het in bepaalde gevallen noodzakelijk is de belangen van de winkeliers boven de bewonersbelangen te stellen. „Want anders trekken de winkeliers weg uit de Pijp. Er zijn al zoveel winkels failliet gegaan. En ik hoor de mensen al piepen als er alleen nog maar café's bijkomen in de Pijp.”

Dreijling kan zich echter goed voorstellen dat bewoners bezwaar maken. „Want voor sommige mensen houdt het in dat ze tegen een betonnen muur moeten aankijken. Al wordt er in de Pijp wel erg snel bezwaar gemaakt. Het is een keer gebeurd dat iemand protesteerde tegen het kappen van een boom. Die boom bleek later een omhoog geschoten stuk onkruid te zijn.”

ZZ

Stadsdeelbestuur De Pijp ontzegt lastige actievoerder voor drie maanden de toegang

VERVOLG VAN PAGINA 1

Tijdens deze politieke rel zag de Stichting Behoud Sarphatipark het levenslicht. Onder de oprichters bevond zich niemand minder dan Henk van der Kleij. Vanaf die tijd bleef hij een luis in de pels van de deelraad. Van der Kleij wierp zich op als de pleitbezorger van het groen in de wijk. Hij verscheen op inspraakavonden, diende bezwaarschriften in, organiseerde ludieke acties en wist door zijn enorme feitenkennis menigmaal ambtenaren en politici op het verkeerde been te zetten. De laatste tijd is Van der Kleij vooral actief tegen de plannen van de deelraad om in De Pijp het stedelijk dak door te voeren, hetgeen ten koste gaat van de binnentuinen.

Emoties

Voor het dagelijks bestuur is de maat vol. Voorzitter Amy Koopmanschap: "Ik kan me best voorstellen dat sommige onderwerpen zo gevoelig liggen dat de emoties hoog oplopen, maar de heer Van der Kleij maakt het te bont. Hij scheldt mensen uit en gedraagt zich onbeschoft. We hebben voortdurend persoonlijk contact met hem gezocht en getracht creatieve oplossingen voor dit probleem te vinden, maar niets lukt. Ten einde raad hebben we tot deze drastische maatregel besloten. Het is onzin van Van der Kleij om te zeg-

Henk van der Kleij mag gedurende drie maanden het stadsdeelkantoor niet betreden.

gen dat we hem monddood willen maken. Hij is niet de enige die de belangen van de Stichting Behoud Sarphatipark kan vertegenwoordigen. In zijn ogen kan dit stadsdeel gewoon nooit iets goed doen."

Zelf denkt Van der Kleij er heel anders over. "Natuurlijk

Stadsdeelbestuur De Pijp ontzegt lastige actievoerder voor drie maanden de toegang

Van onze buurtredactie

„Deelraad De Pijp is zo bang dat ze me de mond willen snoeren”, aldus Henk van der Kleij, naar aanleiding van het toegangsverbod tot stadsdeelkantoor De Pijp dat hem begin augustus werd opgelegd door het dagelijks bestuur. Gedurende een periode van drie maanden is het hem niet toegestaan raads- en commissievergaderingen bij te wonen en ook bij arobzittingen en andere openbare hoorzittingen is zijn

Henk van der Kleij

Archief foto: Mario Nap

aanwezigheid niet gewenst.

Het dagelijks bestuur stelt in het schrijven aan Van der Kleij dat ambtenaren zich door zijn optreden (hij zou schreeuwen en bedreigende en beledigende taal uitslaan) bedreigd voelen. Zelf denkt Van der Kleij dat dit een wanhoopspoging is van het stadsdeelbestuur om nog snel even een aantal beslissingen door te drukken. Hij heeft inmiddels een advocaat ingeschakeld en tracht bij de Raad van State zijn gelijk te halen.

Vanwaar dan die beschuldigingen? „Mijn relatie met

stadsdeel De Pijp gaat terug tot juni 1989. Het stadsdeelbestuur wilde op het Van der Helstplein achttien platanen kappen. Ik heb daar met succes tegen geageerd. Later had een soortgelijke actie plaats op het Henrick de Keyserplein,” aldus Van der Kleij. Een van zijn belangrijkste overwinningen was de strijd tegen de renovatie van het Sarphatipark. Een rel die zo hoog opliep en zoveel publiciteit behaalde dat tal van bekende Nederlanders zich aan zijn zijde schaarden.

ZIE VERDER DE BUURTPAGINA

DE ECHO

Woensdag 29 september 1993

het stadsdeel, opmerking red.) daarop aansprak zei ze: „dat heb ik niet gemaakt”. Toen ik zei dat ik dat geen excuus vond en dat ze er meer van zou horen, vatte zij dat op als een bedreiging. Het is een bijzonder elitair clubje dat z'n zin wil krijgen. Ik weet precies hoe ik hun plannetjes kan dwarsbomen en dat zit ze niet lekker. Deze toegangszontzegging is een prachtig voorbeeld van ondemocratisch handelen in De Pijp, elke vorm van inspraak is uit den boze.”

maanden is het hem niet toegestaan raads- en commissievergaderingen bij te wonen en ook bij arobzittingen en andere openbare hoorzittingen is zijn

Henk van der Kleij

Archieffoto: Mario Nap

aanwezigheid niet gewenst.

schakeld en tracht bij de Raad van State zijn gelijk te halen.

Vanwaar dan die beschuldigingen? „Mijn relatie met

hoog oplopen en zoveel puberiteit behaalde dat tal van bekende Nederlanders zich aan zijn zijde schaarden.

ZIE VERDER DE BUURTPAGINA

Woensdag 29 september 1993

Stadsdeelbestuur De Pijp ontzegt lastige actievoerder voor drie maanden de toegang

VERVOLG VAN PAGINA 1

Tijdens deze politieke rel zag de Stichting Behoud Sarphatipark het levenslicht. Onder de oprichters bevond zich niemand minder dan Henk van der Kleij. Vanaf die tijd bleef hij een luis in de pels van de deelraad. Van der Kleij wierp zich op als de pleitbezorger van het groen in de wijk. Hij verscheen op inspraakavonden, diende bezwaarschriften in, organiseerde ludieke acties en wist door zijn enorme feitenkennis menigmaal ambtenaren en politici op het verkeerde been te zetten. De laatste tijd is Van der Kleij vooral actief tegen de plannen van de deelraad om in De Pijp het stedelijk dak door te voeren, hetgeen ten koste gaat van de binnentuinen.

Emoties

Voor het dagelijks bestuur is de maat vol. Voorzitter Amy Koopmanschap: „Ik kan me best voorstellen dat sommige onderwerpen zo gevoelig liggen dat de emoties hoog oplopen, maar de heer Van der Kleij maakt het te bont. Hij scheldt mensen uit en gedraagt zich onbeschoft. We hebben voortdurend persoonlijk contact met hem gezocht en getracht creatieve oplossingen voor dit probleem te vinden, maar niets lukt. Ten einde raad hebben we tot deze drastische maatregel besloten. Het is onzin van Van der Kleij om te zeggen dat we hem monddood willen maken. Hij is niet de enige die de belangen van de Stichting Behoud Sarphati-

Henk van der Kleij mag gedurende drie maanden het stadsdeelhokkantoor niet betreden.

Foto: Mario Nap

park kan vertegenwoordigen. In zijn ogen kan dit stadsdeel gewoon nooit iets goed doen.”

Zelf denkt Van der Kleij er heel anders over. „Natuurlijk schreeuw ik. Als ik aan het woord ben en het zint ze niet dan draaien ze de microfoon uit. Nou dan praat ik wat luider.” Over het bedreigen van ambtenaren: „Het verslag dat de deelraad had gemaakt, klopte van geen kant, het was onjuist weergegeven.”

Toen ik mevrouw Dreiling (juridisch medewerkster van het stadsdeel, opmerking red.) daarop aansprak zei ze: 'dat heb ik niet gemaakt'. Toen ik zei dat ik dat geen excuus vond en dat ze er meer van zou horen, vatte zij dat op als een bedreiging. Het is een bijzonder elitair clubje dat z'n zin wil krijgen. Ik weet precies hoe ik hun plannetjes kan dwarsbomen en dat zit ze niet lekker. Deze toegangsontzegging is een prachtig voorbeeld van ondemocratisch handelen in De Pijp, elke vorm van inspraak is uit den boze.”

Raad van State geeft enfant terrible gelijk

Henk van der Kleij is weer 'welkom' bij openbare hoorzittingen in De Pijp

Deze week in
Stadsblad
DE ECHO

Henk v.d. Kleij mag weer bij openbare hoorzittingen

Raad van State stelde deelraad De Pijp in het ongelijk

Woensdag 20 oktober 1993

Henk van der Kleij mag er weer in.

Foto: Jan Onclin

Van onze buurtredactie
„Ik mag er weer in,” aldus een opgetogen Henk van der Kleij, voorvoerder van de Stichting Behoud Sarphatipark. Het enfant terrible van De Pijp werd op zes augustus van dit jaar de toegang ontzegd tot het stadsdeelkantoor en tot het bijwonen van raads- en commissievergaderingen, arbzittingen en andere openbare hoorzittingen. Het dagelijks bestuur had deze drastische maatregel genomen omdat de activist het in hun ogen te bont had gemaakt. Van der Kleij werd bestempeld tot persona non grata.

Maar hij liet het er niet bij zitten en maakte de zaak aangehangig bij de Raad van State. Henk van der Kleij was van mening dat deze beslissing van de deelraad zijn recht op een vrije meningsuiting ernstig aantastte en dus absoluut niet door de beugel kon.

Acht oktober werd de zaak behandeld en nadat beide partijen hun zegje hadden gedaan, oordeelde de Raad dat de deelraad Van der Kleij op onjuiste gronden de toegang tot de openbare hoorzittingen had ontzegd. In een voorlopige toelichting (de schriftelijke motivatie volgt nog) zegt de Raad dat de deelraad bij wangedrag slechts repressief mag optreden. Het stadsdeel had volgens de Raad voortijdig en dus onterecht aanspraak gemaakt op nieuwe bepalingen in de Gemeentewet en de Algemene Wet Bestuursrecht, die dit soort maatregelen in de toekomst wel mogelijk maken.

De Raad deed geen uitspraak over het toegangsverbod tot het stadsdeelkantoor. Dat is een civielrechtelijke zaak en die moet door Van der Kleij bij de rechter aangehangig worden gemaakt. „Zonde van mijn tijd en geld”, aldus de actievoerder. „Ik kan nu tijdens inspraakavonden weer optreden als woordvoerder van de Stichting Behoud Sarphatipark en daar gaat het mij om.”

Van der Kleij is door de Raad van State in het gelijk gesteld, maar is hij niet bang voor de toekomst als de nieuwe ordebevestigingen wel gelden? „Absoluut. Ik vrees dit soort bepalingen de rechten van burgers ondermijnt. De vrijheid van meningsuiting is in het gedrang. Als het stadsdeel mij in januari op grond van de nieuwe wet opnieuw de toegang tot openbare hoorzittingen ontzegt, dan ga ik daartegen wederom in beroep desnoods tot aan het Europese Hof. Ik laat me niet monddood maken!”

De uitspraak van de Raad van State kwam voor mevrouw Holtkamp, juridisch medewerkster van stadsdeel De Pijp, niet echt als een verrassing. „We hebben Van der Kleij de toegang ontzegd op grond van de nieuwe ordebevestigingen in de Gemeentewet en de Algemene Wet Bestuursrecht die op 1 januari 1994 van kracht gaan. De Raad van State heeft geoordeeld dat dit vooruitlopen op een nieuwe wet niet kan.”

Had zij dat als juridisch medewerkster niet kunnen voorzien? „We hebben er rekening mee gehouden, maar het was natuurlijk het proberen waard,” aldus Holtkamp.

Dagelijks Bestuur De Pijp zwicht onder protesten over invoering 'stedelijk dak'

Van onze buurtredactie

Het stadsdeelbestuur van De Pijp heeft recentelijk laten blijken bezwaar van bewoners over zijn beleid wel degelijk serieus te nemen. Na de storm van protesten over de invoering van het 'stedelijk dak' in het blok Carillonstraat, Jan Lievensstraat, Lutmastraat en Van Woustraat, heeft het stadsdeel uiteindelijk toch afgezien van de sloop van deze binnentuinen.

Het voornemen van De Pijp een groot aantal binnentuinen te slopen om vervolgens achteruitbouw voor ondernemers te realiseren, wekte de woede van een groot aantal bewoners. Van deze kritiek wilde het stadsdeelbestuur aanvankelijk niets weten. Het dagelijks bestuur stelde zich op het standpunt dat de concurrentiepositie van de ondernemers belangrijker was dan het groen in de binnentuinen. Letterlijk schreef de deelraad aan de bewoners: Het is jammer dat er groen moet wijken, maar dat is een politieke beleidskeuze.

Aanhoudende druk vanuit de bewoners heeft de deelraad toch doen zwichten. In een schrijven aan de bewoners zegt het dagelijks bestuur nu: 'Gezien de actie aangaande het stedelijk dak in genoemde locatie heeft een delegatie van bestuurders en ambtenaren ter plekke de situatie in ogenschouw genomen. Deze schouw heeft

ertoe geleid dat het bestuur de bouwblokken aan de betreffende locatie uit het stedelijk dakgebied heeft gelicht.' Het dagelijks bestuur noemt de betreffende binnentuinen zelfs weelderig en goed verzorgd en vindt dat de bewoners terecht bezwaar hebben gemaakt.

Tumult

Volgens Mevrouw Beershout, coördinatrice stadsvernieuwing in De Pijp, geldt deze beslissing van het dagelijks bestuur overigens alleen voor de twee tegenover elkaar liggende blokken in de Van Woustraat. In het overige winkelconcentratiegebied wordt het stedelijk dak wel gewoon doorgevoerd. Had de deelraad niet een hoop tumult kunnen voorkomen als ze de betreffende binnentuinen vooraf geschouwd hadden? „Waarschijnlijk wel, maar we zijn thans druk doende met de uitwerking van het bestemmingsplan. Tijdens eerdere inspraakprocedures is er nooit bezwaar gekomen op deze plannen. Het schouwen van die binnentuinen was dus gewoon niet aan de orde.”

Bezorgdheid

De heer De Groot (72) nam eind juli contact op met de redactie om zijn bezorgdheid uit te spreken over de invoering van het 'stedelijk dak' in zijn Van Woustraat. Zijn reactie op het besluit van het dagelijks bestuur is tam te noemen. De Groot: „Het is een schitterend resultaat wat

we hebben bereikt, maar ik kan de deelraad niet dankbaar zijn. Het is hetzelfde als iemand je fiets wilt stelen, maar daar vervolgens toch vanaf ziet.” Wat De Groot het meest verontrust is het feit dat de deelraad dit soort ingrijpende beslissingen kan nemen, zonder dat de bewoners goed op de hoogte zijn gebracht. „Het is dat de Stichting Behoud Sarphatipark ons informeerde, want anders waren we kansloos geweest. Als je voortdurend op de hoogte wilt blijven van de plannen van de deelraad dan zou je er bijna elke dag moeten zitten, en wie kan dat opbrengen?” De Groot vindt het onrechtvaardig dat het 'stedelijk dak' in andere blokken wel wordt doorgevoerd. „Niet alleen voor de bewoners in die blokken, maar voor iedere bewoner in De Pijp”, aldus De Groot. „We hebben al zo weinig groen en dat beetje dat er is, moeten we koesteren.”

Deelraad ziet af van stedelijk dak Van Woustraat

Bewoner de Groot voelt zich als iemand die net niet bestolen wordt

Stadsblad

DE ECHO

'De Pijp bestuurt ondemocratisch'

Van onze buurtredactie

Van alle kanten wordt stadsdeel de Pijp onder vuur genomen vanwege vermeende 'ondemocratische maatregelen'. Onlangs kwamen enkele documenten van het stadsdeel in de openbaarheid, waarin voorstellen werden gedaan hoe in het vervolg om te gaan met pressiegroepen en 'agressieve mensen'. Onder meer het bestuur van het Wijkcentrum Ceintuur, de deelraadsfractie van de Groenen en Actiegroep Pressie verzetten zich tegen de maatregelen.

De gewraakte documenten zijn geschreven door 'werkgroep 12', waarin zowel ambtenaren als deelraadsleden zitting hadden. Gerben Uunk, fractievoorzitter van de Groenen, is uit deze werkgroep 12 gestapt, omdat hij niet 'medeplichtig' wil zijn aan de conclusies.

„Het probleem van de agressieve mensen is helemaal niet zo groot,” vindt Uunk. „Natuurlijk zitten er wel eens boze mensen op de publieke tribune en wordt er wel eens flink geschreeuwd, maar ik vind dat men daar maar tegen moet kunnen. Werkgroep 12 schiet met een kanon op een mug.”

Uunk denkt te weten wie het stadsdeel bedoelt met de 'agressieve mensen': het comité behoud sarphatipark en de vereniging bewoners Frans Hals-buurt. Ook het wijkcentrum de Ceintuur voelt zich aangesproken, om-

Gerben Uunk

Foto: Jan Onclin

dat een conflict tussen het stadsdeel en het wijkcentrum door werkgroep 12 als voorbeeld van een uit de hand gelopen ruzie wordt genoemd.

Amy Koopmanschap, voorzitter van de stadsdeelraad de Pijp, weigert te ontkennen noch bevestigen dat deze groeperingen als 'agressief' worden beschouwd. „Als mensen het vermoeden hebben dat ze als agressief worden beschouwd, moeten ze dat aan het stadsdeel vragen en niet direct naar de pers stappen. Tegen hen willen we daar best antwoord op geven.”

Brieven

Eén van de voorgestelde maatregelen is het niet langer door de volledige raad laten behandelen van sommige raadsadressen. Werkgroep 12 schrijft namelijk dat bepaalde raadsadressen overbodig werk opleveren. Gerben Uunk is het hier niet mee eens en roept daarom in een motie op om van deze maatregel af te zien. „En als er niet genoeg ambtenaren zijn om raadsadressen op een normale wijze af te handelen, moet dat probleem worden opge-

lost.” Actiegroep Pressie noemt de maatregel 'een inperking van de democratische rechten van burgers'. Bovendien schrijft de actiegroep: „Deze maatregel is alleen maar bedoeld om het actieve buurtbewoners lastig te maken om hun brief in de raad behandeld te krijgen.”

Het bestuur van het wijkcentrum Ceintuur is al even verontwaardigd over de aanpak van de agressieve mensen. „Fanatieke actievoerders worden op één lijn gesteld met agressieve mensen,” stellen Marieke Top en Tjerk Dalhuisen van het wijkcentrum. „Ze worden gecriminaliseerd. Bij het wijkcentrum hebben wij natuurlijk veel te maken met deze bewonersgroepen, maar van agressie hebben we nog nooit iets gemerkt.”

Top en Dalhuisen menen dat juist veel goeds is voortgekomen uit fanatieke protest-

acties. „Daarom moet de deelraad zich niet afschermen van die mensen, maar juist met ze in discussie gaan. Waarom wordt iemand die regelmatig boze brieven schrijft niet eens uitgenodigd voor een gesprek?”

Volgens Dalhuisen moet men op het stadsdeelkantoor de dynamiek die nu eenmaal hoort bij een strijd bare buurt als de Pijp beter leren begrijpen. „Ze hebben het over de negatieve gevolgen van pressiegroepen. Maar pressie, dat hoort gewoon bij democratie.”

Amy Koopmanschap.

Foto: Jan Onclin

**Stadsdeel de Pijp
wordt heftig onder
vuur genomen**

„Erg ondemocratisch
tegenover zogenaamde
agressieve mensen”

Woensdag 8 december 1993

DE ECHO

